

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **CITY TAXI OSTRAVA, z. s.**, se sídlem Tyršova 1250/6, Ostrava - Moravská Ostrava, zastoupený JUDr. Filipem Jirouskem, advokátem se sídlem Preslova 361/9, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Statutární město Ostrava**, se sídlem Prokešovo nám. 8, Ostrava, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2014, č. j. SMO/415052/14/ÚHAaSŘ/St, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 11. 2018, č. j. 22 A 4/2015 – 58, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 20. 12. 2018 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému v záhlaví. Stěžovatel současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh přitom odůvodnil tím, že na budově dispečinku je dlouhodobě podnikatelsky závislý a jejím odstraněním by mu vznikly nepřiměřené náklady. Současně by tím zanikl předmět sporu, což by znamenalo zásadní zásah do jeho práva na spravedlivý proces. V případě následného konstatování nezákonnosti tohoto zásahu by mu pak nezbývalo, než se domáhat náhrady újmy, avšak ani tak by nemohlo dojít k reparaci již způsobené újmy v plném rozsahu.

[2] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[3] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), „[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.“ Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. přitom platí, že „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“ V souladu s § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[4] Z uvedeného tedy plyne, že po dobu trvání odkladného účinku se pozastavuje vykonatelnost rozhodnutí, kterému byl odkladný účinek přiznán. Nezanikne-li odkladný účinek rozhodnutím soudu v průběhu řízení podle § 73 odst. 5 s. ř. s., zaniká nejpozději právní mocí meritorního rozhodnutí soudu. Nejvyšší správní soud přitom může podle přiměřeně aplikovaného ust. § 73 s. ř. s. (srov. § 107 odst. 1 věta poslední s. ř. s.) přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Dosavadní průběh řízení v této věci lze shrnout následovně. Přezkoumávané rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2014 nabylo právní moci a stalo se vykonatelným dne 20. 11. 2014 (viz rozhodnutí žalovaného s vyznačenou doložkou právní moci a vykonatelnosti na č. l. 5 správního spisu). Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel dne 13. 1. 2015 žalobu a současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek usnesením ze dne 15. 1. 2015, č. j. 22 A 4/2015 – 14, Na podkladě tohoto usnesení tedy byly pozastaveny účinky vykonatelnosti napadeného rozhodnutí. Ve věci samé pak rozhodl krajský soud rozsudkem ze dne 25. 5. 2017, č. j. 22 A 4/2015 – 27, který nabylo právní moci a stal se vykonatelným dne 22. 6. 2017. Vzhledem k tomu, že žaloba byla zamítnuta, napadené rozhodnutí žalovaného se dnem právní moci rozsudku krajského soudu stalo opět vykonatelným. Proti tomuto rozsudku následně podal stěžovatel kasační stížnost. Na základě návrhu stěžovatele přiznal Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 7. 2017, č. j. 3 As 190/2017 – 21, podané kasační stížnosti odkladný účinek, což bylo možné s ohledem na skutečnost, že napadené rozhodnutí dosud nebylo vykonáno. Účinky vykonatelnosti napadeného rozhodnutí tak byly opětovně pozastaveny. Následně však zdejší soud rozsudkem ze dne 27. 9. 2018, č. j. 3 As 190/2017 – 26, zrušil napadený rozsudek ze dne 25. 5. 2017 a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Ode dne právní moci zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu, tzn. od 4. 10. 2018, se tedy napadené rozhodnutí žalovaného stalo opět vykonatelným. V novém řízení před krajským soudem však stěžovatel o přiznání odkladného účinku znovu nepožádal (tudíž účinky vykonatelnosti přezkoumávaného správního rozhodnutí dosud trvají). Krajský soud poté vydal meritorní rozsudek, kterým žalobu opětovně zamítl. Tento rozsudek stěžovatel nyní napadá kasační stížností.

[6] Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 24. 12. 2012, č. j. 8 As 91/2012 – 32, vyslovil, že „*přiznání odkladného účinku kasační stížnosti může mít význam pouze tehdy, pokud odkladný účinek byl přiznán již žalobě v řízení před krajským soudem. Rozhodnutí správních orgánů napadená žalobou ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s. jsou totiž pravomocná a vykonatelná. Platí, že pokud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není žalobě přiznán odkladný účinek za podmínek stanovených v § 73 s. ř. s. (ať už proto, že o něj žalobce vůbec nežádal, nebo proto, že jeho návrh neshledal krajský soud důvodným a zamítl jej), a nedošlo-li rozhodnutím krajského soudu o meritu věci ve vztahu k napadenému správnímu rozhodnutí ke změně této skutečnosti (tedy došlo-li k zamítnutí či odmítnutí žaloby, takže správní rozhodnutí nebylo rozhodnutím krajského soudu nijak dotčeno), odkladný účinek kasační stížnosti působící jen vůči rozhodnutí krajského soudu nemůže mít na účinky správního rozhodnutí podstatný vliv. Smyslem rozhodnutí o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je přitom oddálit nastoupení nepříznivých důsledků napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli a to do právní moci soudního rozhodnutí.*“

[10] Jelikož přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele by nebyla zachována kontinuita suspenzivního efektu soudního přezkumu vůči rozhodnutí žalovaného, Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než uzavřít, že výkon napadeného rozsudku by pro stěžovatele nemohl znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 větou poslední s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. února 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu